

EDITORIAL

S'allarguen les llistes d'espera

Si algú pensava, o deia en veu alta –que hi ha qui ho ha fet– que les retallades en matèria de salut no afectaven la ciutadania, té una altra dada més per afegir-la a la llista d'arguments que detallen que aquesta o aquestes persones estan completament equivocades. I és que ahir es va conèixer que en el primer semestre d'aquest any 2011 les llistes d'espera s'han vist incrementades en un 4,6%. Aquesta xifra, segons Salut i en paraules del conseller Boi Ruiz, obeeixen a

la reducció de l'activitat als quiròfans i a l'increment de la població. Ell mateix assegura que vol que els que hagin d'esperar ho facin amb el «mínim risc». Per tant, s'haurà de filar prim i no equivocar-se, ja que si han de fer una tria entre els pacients que poden esperar i els que no, no tenen marge d'error. En definitiva, una nova dada, estadística, notícia o com se la vulgui anomenar, que perjudica els pacients, o sigui, la població.

TRIBUNA

Deute i creixement

En moltes ocasions quedo sorprès dels debats polítics que es produeixen, en especial per la seva superficialitat, però de manera molt concreta per la pròpia incapacitat, voluntària o no, per abordar d'una manera directa els problemes que avui afecten la gran majoria de persones.

En el tema econòmic, la cosa encara és més irreal, ja que quan el que s'hauria de discutir és la fórmula per tornar a la creació de llocs de treball, al cost que sigui, ens quedem amb argumentacions de caràcter ideològic i partidista sense aprofundir en el fons de la qüestió que hauria de ser la referència obligada de qualsevol opció política, amb vocació de saber avançar en el benestar dels ciutadans.

Concretant, el debat sobre l'endeutament no pot fonamentar-se, de manera exclusiva, en les irresponsabilitats i la nefasta tasca de governs passats, que també; però el que sembla prioritari és la trobada d'alternatives que ens permetin tornar a la via del creixement econòmic, fonamental per mantenir el nostre mo-

Lluís Badia

Advocat
www.lluisbadia.cat

del d'estat de benestar, demagògia barata al marge. És indubtable que els deutes de les administracions públiques són una llosa molt pesant que segurament pot no deixar-nos veure quines decisions s'han d'implementar, però no pot ser de rebut quedar-nos en la lamentació, sinó que s'ha d'avançar cap a noves vies. En aquesta línia sembla vital trobar les decisions que ens permetin optar pel creixement econòmic com a punt emblemàtic, primer per fer front al deute acumulat, però sobretot per fer funcionar una maquinària, avui paralitzada, per «la que està calent». Conseqüència de l'anterior, en la

meua opinió, és que segueix sent decisiu buscar les opcions que calguin d'estalvi –retallada – reconducció – millora – optimització –, però sense oblidar que també hem de primar la gestió de govern i aprofundir en les decisions que comportin tornar a créixer de manera prioritària, fins i tot per damunt de la pròpia tasca de contenció de despesa.

Arribats en aquest punt, quines són les maneres de caminar cap el creixement entès com a reactivació econòmica a tots els efectes? És cert que han estat lloables determinades decisions preses fins la data, que malauradament, passat un temps, s'han revelat com a ruïnoses; així, el «plan Zapatero», que ben segur que tenia la voluntat de no deixar refredar l'economia, ha esdevingut una càrrega massa costosa que ha comportat actuacions que han suposat el propi retall de les pensions o els sous dels funcionaris per fer-hi front; per altra banda, també són de difícil entesa per la població «retalls» en qüestions com la sanitària i l'educació, especialment si no van lligats a altres de més vitals per la majoria, com el cost de

la pròpia classe política o la despesa supèrflua, digui's televisió pública sobre dimensionada, o altres.

En definitiva, no ens podem permetre que la pròpia dinàmica general ens aboqui cap a una recessió de la qual no coneixem els límits negatius per una gran part de la ciutadania, sinó que crec que és el moment de fer el que calgui per retornar a donar suport a aquells que són els responsables de la creació de pràcticament el 90% dels llocs de treball: la petita empresa i els autònoms, amb decisions que els permetin tornar a accedir al crèdit possible i viable, a una normativa legal transparent «sense paranys», amb una taxa de caire impositiu d'acord amb el seu volum i els seus resultats econòmics, amb un poder polític receptiu als seus requeriments, i sobretot, amb un discurs institucional que sàpiga pregonar més el que uneix que el que separa, com a base per donar respostes de consens, única manera d'obtenir els objectius referits; perquè el que és indiscutible és que el deute pot ser assumible, però el creixement és irrenunciable.

MÉS CONFIDENCIAL

Per què serveixen els gabinets de premsa?

Per què serveixen els gabinets de premsa d'algunes institucions? Alguns gabinets de premsa o no hi són quan els busques o bé responen les sol·licituds dels periodistes amb dies de demora. La fórmula és la següent: el periodista truca al gabinet de premsa, formula una pregunta i el responsable de premsa pren nota del telèfon amb la promesa de contestar en els propers dies. Costa imaginar per què preguntes sobre problemàtiques de plena actualitat, com ara el de les retallades sanitàries, no obtenen resposta fins al cap de molts dies. Diari Més espera resposta del departament de Sanitat sobre una senzilla pregunta sobre les retallades des de fa més d'una setmana. Potser la nova tàctica és esperar que els periodistes oblidin la seva feina.

Potser la nova tàctica dels gabinets és esperar que els periodistes oblidin la feina

CARTES

L'Ajuntament de Torredembarra si que ha ajudat la petita Nicole

Davant les opinions manifestades pel regidor de l'Ajuntament de Torredembarra, Lluís Suñé, i recollides per diferents mitjans de comunicació, en el sentit que l'Ajuntament no pensa «avançar un cèntim» dels diners que necessita una nena del municipi per a un tractament mèdic a l'estranger, l'alcalde de Torredembarra, Daniel Masagué, en representació de l'equip de govern, manifesta: L'Ajuntament de Torredembarra ha col·laborat en nombroses ocasions en les campanyes de recaptació de fons destinades al tractament mèdic de la petita Nicole. En

aquests moments, l'Ajuntament té comptabilitzats un total de 23.604,98 euros que s'han destinat a aquest objectiu; més de la meitat d'aquests diners han estat aportats pel Consistori i la resta provenen d'aportacions ciutadanes que s'han obtingut amb la col·laboració de l'Ajuntament de Torredembarra. És més, en el seu moment, un membre de l'equip de govern va destinar íntegrament el seu salari i, curiosament, aleshores va ser criticat pel mateix regidor que ara ens torna a criticar sense motiu. Lamentem molt la situació de la nena i de la seva família i del fet que els tractaments realitzats fins el moment no hagin tingut un resultat satisfactori,

però no es pot dir que l'Ajuntament de Torredembarra no ha col·laborat, sinó que ho ha fet i d'una manera molt important. Ajuntament de Torredembarra

No entenc res

Estic molt sorpresa per les retallades que es fan al personal sanitari. Si és aquest el recurs que tenen per sortir de la crisi, anem bé. Tant els metges com les infermeres, els cuidadors i la resta de personal treballen prou perquè a sobre siguin els que arreglin el país amb el seu esforç i, dic jo, perquè el president d'una autonomia i l'alcalde d'un ajuntament cobren més que el president del Govern? ¿Per què els consellers, directius i caps de serveis co-

bren més per fer «dedicació especial» amb l'excusa que treballen 40 hores en lloc de 37,30 com tots els funcionaris de la Generalitat, quan ja tenen un complement específic pel càrrec que ostenten? I han dit per no pagar a les residències de gent gran concertades, què volen? provocar un tancament?

El mateix passa amb els mestres de l'escola pública, ja els van retallar els sous per ser funcionaris i ara volen que treballin més atenent més alumnes amb els mateixos mestres i també n'acomodaran uns quants, tota una ironia.

El tracte que té la dreta amb la classe treballadora no ve de nou, Sempre hem sigut el sac

de les bastonades. Ens hem de remuntar a la Setmana Tràgica on els treballadors van fer vagues pels abusos de la patronal d'aquell temps? I mentrestant sents que hi ha consellers de regidories d'ajuntaments que cobren 60.000 euros l'any i molts d'ells són amics i amiguetes del regidor de torn. Per què no donen exemple i es rebaixen vostès el sou? I no n'hi ha prou amb tot això, que m'assabento que la primera dama de Catalunya tindrà personal a càrrec seu per gestionar els seus actes públics, agenda i servei de protocol. M'agradaria que la ciutadania reparés en tot això i pensés quant s'estalviaria el país sense la Casa Reial, la despesa en

armament, el que ens costa amb guerres molt llunyanes, les subvencions a l'Església, ministeris innecessaris perquè ja estan transferits a les comunitats i un llarg etcètera, llavors la crisi s'acabaria en un instant. Quan un país deixa que els corruptes es passegin pel carrer amb tota la impunitat i sense que hi hagi ningú que faci res per solucionar-ho, jo dic que no anem bé, que és lamentable que tractin tot un poble d'ignorants, de babaus. Hem de demostrar que no tenen raó i votar en conseqüència perquè la dreta no és del poble, és de la classe alta, la patronal i la banca.

Amparo Garcia. Reus

més
tarragona - reus - costa Daurada

Edita: Tamediaxa, S.A.
DL: T-1609/2001- issn: 1579-5659

C/ Sant Agustí, 21, 3r.
43003 TARRAGONA
977 21 11 54 Fax 977 21 47 21
C/ Alcalde Joan Bertran, 30.
43202 REUS
977 32 78 43 Fax 977 31 09 41
www.diarimes.com

Director General:
Carles Abelló

Cap de publicitat:
Contxi Joan
Disseny editorial:
Carles Magrané
Cap de distribució:
Jaume Cañada

Directora: **Sílvia Jiménez**. [redaccio@mestarragona.com]

Redacció: Laia Díaz, Carme Mas, Vicente Izquierdo, Alba Porta, Eloi Tost, Susanna Cases. Especials: Laura Gómez. Tancament: Mario López. Fotografia: Olívia Molet, Cristina Aguilar. Edició de publicitat: Sara Sorando. Distribució: Marta López. Administració: Núria Clos. Publicitat: Maria Mollada, M. Jesús del Hierro, Carmen Soto, Mercè Ripoll, Antònia Turull. [publicitat@mestarragona.com]

Imprimeix: Indugraf Offset, S.A.

Distribució controlada: Amb la col·laboració de: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència